

► **Muntendeskundige: vondst is van onschatbare waarde**

Willem hoorde 'krak' en vond 317 zilveren munten

Schatgravers dromen ervan, Eindhovenenaar Willem van den Hurk overkwam het. Bij een verbouwing van zijn huis stuitte hij per toeval op een Keulse pot met 317 zilveren munten.

Bianca Kuijpers
Veldhoven/Eindhoven

Voor Van den Hurk moet het even zijn geweest alsof hij in een jongensboek zat. Voor de aanleg van vloerverwarming in zijn monumentale woning was hij aan het graven toen hij plots 'krak' hoorde. Het bleek een pot vol zilveren munten te zijn, naar bleek later uit 1615 tot 1830. Inmiddels is de vondst aangekocht door de gemeente Eindhoven.

„Hij zei, 'schat, ik heb een schat gevonden',” vertelt zijn partner Philo van Gasselt over het bijzondere moment. „Ik dacht dat hij een grapje maakte, maar hij gooide zo alle munten op tafel naast het biertje dat al voor hem klaarstond. Op internet zag ik dat één zo'n munt al 900 euro waard was.”

'Ze hielden het geheim'

Maar het stel was bang de munten weer af te moeten geven. Toen ze de monumentale boerderij twee jaar geleden kochten van de gemeente Eindhoven, tekenden ze een contract waarin stond dat ze een vondst moeten melden bij de gemeente. Ze hielden de vondst in eerste instantie geheim, maar de nieuwsgierigheid naar de herkomst bleef.

Het stel wilde meer over de munten weten. Een jaar na de vondst benaderden ze de Veldhovense munten- en penningdeskundige Karel de Geus en lieten hem een paar munten zien.

Tegen hun verwachting in, was die aanvankelijk niet zo enthousiast. „Omdat de munten in zandgrond zijn gevonden, zijn ze groen uitgeslagen”, aldus De Geus. „Omdat ze in eerste instantie maar een paar munten lieten zien, was ik bovendien ook niet

▲ Muntendeskundige en -handelaar Karel de Geus (l) met de munten van Philo van Gasselt (rechts) en Willem van den Hurk (niet op de foto). FOTO KEES MARTENS/DCI MEDIA

op de hoogte van de omvang van de vondst.” Pas toen alles op tafel kwam, moest ook De Geus erkennen dat het toch wel erg bijzonder was. „Een pot munten in deze samenstelling en hoeveelheid die na al die jaren onder een boerderij uit de middeleeuwen wordt gevonden, dat is echt uniek.”

De inmiddels enthousiaste De Geus kon Van den Hurk en Van Gasselt ook direct geruststellen. Een dergelijke vondst moet welis-

De vondst in zijn totaliteit maakt het zo uniek, vooral in deze omgeving

– Karel de Geus, Numismaat (munten- en penningdeskundige)

waar bij de burgemeester worden gemeld maar blijft voor de helft eigendom van de eigenaar van de grond en voor de helft van de vinder. Van den Hurk en Van Gasselt zijn beiden.

Wildste fantasieën

De munten zijn voornamelijk ruiterschellingen uit de regio Nijmegen. Ook zijn er munten bij uit andere Europese landen. Hoe ze precies in de regio terecht zijn gekomen is niet duidelijk.

Wie weet komt er meer duidelijkheid nu de gemeente Eindhoven de vondst heeft aangekocht en onderzoek gaat doen naar de munten. In een eerste reactie noemt de gemeente de vondst van cultuurhistorisch belang voor Eindhoven. „De munten zijn begraven in de vroege 19de eeuw, een periode waarin de stad in belangrijkheid toenam door de op-

komende landbouwnijverheid en industrie”, aldus een woordvoerder. „De gevonden munten geven een beeld van de in omloop zijnde munten. Puzzelstukken om het verleden van Eindhoven te kunnen vertellen.”

In 1890 zijn op het oude Stationsplein van Eindhoven bij graafwerkzaamheden enkele gouden munten en delen van een pot uit de periode na 1500 gevonden. Deze vondsten zijn beschreven maar waarschijnlijk verkocht en dus niet meer voor onderzoek beschikbaar.

De gemeente laat de nu gevonden munten conserveren en zal ze daarna ook tentoonstellen. „Zodat iedereen dit cultuurhistorisch waardevolle erfgoed kan bezichtigen”, aldus de woordvoerder. Voor welk bedrag de vondst is aangekocht wordt niet bekendgemaakt.

Kunstwerk Philipspand sneuvelt door 'foutje'

Drie Eindhovense erfgoedstichtingen zijn erg ontsteld over een bijzonder glaskunstwerk dat deze week sneuvelde bij werkzaamheden in het voormalig Philips-hoofdkantoor aan de Boschdijk. „Dit is echt dood- en doodzonde.”

Ad de Koning
ad.de.koning@ed.nl
Eindhoven

Het kunstwerk, dat nu in duizenden stukjes in een glascontainer ligt, was een aquarel-achtige wand in plaquéglas van kunstenaar Harry op de Laak (1925-2012). Toen Philips het VB-gebouw (zoals het officieel heet) nog als hoofdkantoor gebruikte, fungeerde de circa 15 meter lange glaswand als scheiding tussen de hal bij de hoofdingang en het bedrijfsrestaurant.

Het markante complex wordt op dit moment verbouwd en geschikt gemaakt voor de huisvesting van zo'n 450 studenten. Bij die verbouwing ging het deze week mis. Het kunstwerk lag opgeslagen in de kelder van het gebouw, wachtend op een nieuwe bestemming. Omdat die kelder leeg moest, vroeg een medewerker van ontwikkelaar Ten Brinke (eigenaar van het complex, red.) aan een gemeente-ambtenaar wat er met het in delen opgeslagen kunstwerk moest gebeuren.

'Kon worden verwijderd'

Die zou hebben geantwoord dat 'het kunstobject verwijderd kon worden en niet bewaard moest worden', schrijven de drie erfgoedstichtingen in een brief op poten aan het Eindhovense college. Omdat de bouwers van Ten Brinke dat een te rigoureuze aanwijzing vonden, besloten ze het kunstwerk voorzichtig te verplaatsen.

► **Eindhoven en omstreken: 'Wat rest is een container vol scherven, ontzettend knullig'**

Hilaria: zelfde attracties als vorig jaar

► **Eindhoven e.o.3**